

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2005-705-0012
Dok.: JTS40988

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 26. marts 2007 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven) (L 165).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes uddybe høringsnotatet for så vidt angår høringsvarene fra Forbrugerrådet og LO vedrørende forældelsesfristen vedrørende personskader.”

Svar:

Forbrugerrådet og Landsorganisationen i Danmark (LO) har i deres høringssvar anført, at de finder det urimeligt, at der fastsættes en absolut forældelsesfrist for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade. De påpeger, at den foreslåede regel vil kunne medføre, at visse skadelidtes erstatningskrav forældes, før kravene er opstået. Forbrugerrådet har også som medlem af Forældelsesudvalget gjort dette synspunkt gældende, jf. kapitel VI, afsnit 2.4.6, i betænkning nr. 1460/2005 om revision af forældelseslovgivningen.

For fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade gælder i dag en 5-årig forældelsesfrist, der suspenderes ved fordringshaverens utilregnelige uvidenhed om sit krav eller om skyldnerens opholdssted, kombineret med en 20-årig forældelsesfrist, der regnes fra kravets stiftelsestidspunkt. Den 20-årige frist er som udgangspunkt en absolut frist. I et enkelt tilfælde har Højesteret dog fundet, at der forelå sådanne ganske særlige modhensyn, at fristen undtagelsesvis måtte anses for suspenderet. Det var ved dommen, som er optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 1989.1108 H, i en sag, hvor ansatte ved Dansk Eternitfabrik gennem en årrække havde indåndet asbeststøv med alvorlig personskade til følge.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Ved forslaget til ny forældelseslov foreslås det, at der for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade skal gælde en 3-årig forældelsesfrist, der suspenderes ved fordringshaverens utilregnelige uvidenhed om sit krav eller om skyldneren, kombineret med en absolut 30-årig forældelsesfrist, der regnes fra den skadevoldende handlingens ophør, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, og stk. 3, nr. 1.

Det fremsatte forslag er i overensstemmelse med anbefalingen fra et flertal af Forældelsesudvalgets medlemmer bestående af alle medlemmer bortset fra Forbrugerrådets repræsentant.

Forældelsesudvalget har overvejet, om der ved personskade slet ikke bør gælde en absolut forældelsesfrist. Endvidere har udvalget overvejet, om der er behov for en ”sikkerhedsventil”, således at forældelsesfristen suspenderes i tilfælde af særlig alvorlig personskade.

Det er flertallets opfattelse, at det vil være for vidtgående i forhold til skadevoldere helt at undlade en absolut forældelsesfrist. En absolut frist er efter disse medlemmers opfattelse af væsentlig betydning bl.a. for at undgå tvister om meget gamle forhold, hvor bevisførelsen vil være yderst vanskelig både for skadelidte (tabets størrelse, culpa mv.) og for skyldneren (egen skyld, accept af risiko, passivitet), og af hensyn til forsikringsmulighederne. Det er desuden flertallets opfattelse, at en mellemløsning, hvorefter der ikke gælder nogen absolut frist, eller gælder en endnu længere frist i særligt kvalificerede tilfælde, f.eks. ved grov uagtsomhed i erhvervsforhold, vil være processkabende og svær at anvende i praksis.

Efter en samlet vurdering anbefaler Forældelsesudvalgets flertal, at der fastsættes en frist på 30 år regnet fra den skadevoldende handlingens ophør uden mulighed for suspension. Det er således flertallets opfattelse, at en sådan regel, hvorefter fristen ikke i noget tilfælde vil kunne suspenderes, skaber klarhed og forudsigelighed. Erfaringerne viser samtidig, at det kun meget sjældent forekommer, at erstatningskrav rejses efter mere end 30 års forløb.

Justitsministeriet er som nævnt enig med Forældelsesudvalget i, at der bør gælde en særlig lang forældelsesfrist for personskadekrav.

Desuden er Justitsministeriet enig med udvalgets flertal i, at der bør være et tidspunkt, hvor krav som følge af en skadevoldende handling anses for endeligt forældet. Justitsministeriet er således enig i, at hensynet til

skyldneren og dennes muligheder for at forsikre sig og hensynet til at undgå procesførelse om meget gamle fordringer, navnlig henset til de bevismæssige vanskeligheder, der ofte opstår i sådanne sager, taler for, at der fastsættes en absolut – men altså til gengæld meget lang – forældelsesfrist. Det er baggrunden for forslaget om, at den 30-årige forældelsesfrist – der som ovenfor nævnt først begynder at løbe, når den skadevoldende handling er ophørt – ikke skal kunne suspenderes.